G. et p. in domino. Spero frater charissime in dño
literas meas tibi esse redditas. Nunc te oro, ut quoties
ad nos scribes, simul nuncio mandes ut responsum
petat vel inquirat, per quem tibi respondere debeam.
Nam et saepe mihi haec res excidit, quod petit respondere,
tabellarius sed nullus postulat. Redditis enim literis abeunt
nuncii nec revertuntur. Item accidit mihi frequenter
ut ut saepius literas scripsissem, aliud me semper perire
te magnis occupationibus obrutum esse. Si ad eas literas quas
mihi mittis respondendum esse singularis. Nec ego tam
occupatissimus, ut frustra literas scribere velim, cum nec
necessariis abundet otium et tempus.

Deinde quod de fratrum scribis in sunt mea illa petitio
sed in verbis meis ita intellectum vestra intelligantur. Nam
de hac nihil dubitare te volo. Nunquam a te aliquid petere me
proposuisse, nec quod fratrum. Nam quae te contemnam. Sed
quod volui Censuras nostras suas autores suspiciones
movere qui ardenti odio perditi, occasiones captant eo
bis obtrectandi, quod per te captabamus regnare. Deinde
etiam quod scimus, ~~abbati~~ ex dicta Coronatore praeservare
esse Episcopum fratrum, qui ... habeat quod Magdeburgensem.

Sed et commoditatibus meas volo, ut nullo modo verear
nisi quantum tibi fuerit commodissimum. Credo enim certo te
esse persuasum longe usu nostra amicitia, quod iis sim, qui
minime quod tibi esse nostram vel oneri vel molestiae
sed potius solatio et levamento. Quare hic ita facies
si volueris ut opera M. Sebastiani pictoris non
uteris, nisi aliud alio quodam prodere ut volueris